

טקס יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה
בצל מלחמת "חרבות ברזל"
התשפ"ה

קריין 1:

היום, ה' באייר התשפ"ה יום הזיכרון ה- 77 לחללי צה"ל ופעולות האיבה.
ברגעים אלה מתאסף עם ישראל כולו, מרכין ראש ומתייחד עם בניו ובנותיו
אשר נפלו חלל מאז קום המדינה ועד היום, ימים בהם מלחמת חרבות ברזל
עדיין נמשכת. היום, נאמץ כולנו אל ליבנו את המשפחה הגדולה הזו, הגדולה
מידי- משפחת השכול, שכאבה כה רב, ויחד עימם נכאב כולנו וננצור את זכר
יקיריהם.

מנחה:

הקהל מתבקש לעמוד על רגליו להורדת הדגל לחצי התורן. [חייל מוריד תורן]

[מנגינה בזמן הורדת התורן]

מיד תישמע הצפירה, הקהל מתבקש להמשיך לעמוד.

צפירה בת שתי דקות.

לקריאת תפילת יזכור הקהל מתבקש להמשיך לעמוד.

קריין 1:

אני מתכבד להזמין את _____ להקראת תפילת יזכור.

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בָּנָיו וּבָנוֹתָיו הַנֶּאֱמָנִים וְהָאֲמוּצִים,

וְזִכְלֵי צָבָא-הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל,

וְכָל לְוִזְמֵי הַמּוֹזְתָרוֹת וְזִטְיָבוֹת הַלְוִזְמִים בְּמַעֲרְכוֹת הָעָם,

וְאֲנָשֵׁי קְהִילוֹת הַמּוֹדִיעִין, הַבְּטוּזִין, הַמִּשְׁטָרָה וְיִשְׂרׁוֹת בְּתֵי הַסֵּהָר,

אֲשֶׁר זִזְרְפוּ נַפְשָׁם בְּמַלְוִזְמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,

וְכָל מִי שֶׁנִּרְצָזוּ בְּאַרְץ וּמּוֹזְזָה כָּה בְּיַדִּי מְרִצָּזִים מְאֲרָזִי הַטָּרוֹר.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ וְיֵאֱבֹל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים

וְזִמְדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְשֵׁת הָרִצּוֹן וּמִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ

שֶׁל הַנִּסְפִּים בְּמַעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.

יִהְיוּ זִזְלֵי מַעֲרְכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנִּצְזוֹן

וְזִתּוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

מנחה:

הקהל מתבקש לשבת.

קריין 3: אני מתכבד להזמין את רב בית הספר לקריאת קינת דוד.

קינת דוד:

וַיִּקְרָא דָּוִד אֶת הַקִּינָה הַזֹּאת, עַל שְׂאוּל וְעַל יְהוֹנָתָן בָּנוֹ. וַיֹּאמֶר, לְכָל־מִן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל קְשִׁית, הִנֵּה כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיִּשָּׁר. הַצְבֵּי יִשְׂרָאֵל, עַל־בְּמוֹתֶיהָ וְזָכְלוֹ: אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים. אֵל תִּגִּידוּ בְּנֵת, אֵל תִּבְשְׁרוּ בְּזוּצֹת אֲשָׁקְלוֹן: פֶּן־תִּשְׁמְזֹנָה בְּנֹת פְּלִשְׁתִּים, פֶּן־תַּעֲלֹזָה בְּנֹת הָעַרְלִים. הָרִי בְּגִלְבַּעַ, אֶל־טַל וְאֶל־מָטָר עֲלֵיכֶם - וּשְׂדֵי תְרוּמוֹת: כִּי שָׁם נִגְעַל מִגֶּן גִּבּוֹרִים - מִגֶּן שְׂאוּל, בְּלִי מִשִּׁיּוֹן בְּשֶׁמֶן. מִדָּם וְזָכָלִים, מִזֹּזֶלֶב גִּבּוֹרִים - קְשִׁית יְהוֹנָתָן, לֹא נִשְׁוֹג אֲזוּזֹר; וְזָרַב שְׂאוּל, לֹא תִשׁוּב רִיקָם. שְׂאוּל וְיְהוֹנָתָן, הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִם בְּזוּיֵיהֶם, וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדּוּ; מִנְּשָׁרִים קָלוּ, מִנְּאֲרִיּוֹת גִּבְרוּ. בְּנֹת יִשְׂרָאֵל - אֶל־שְׂאוּל בְּכִינָה; הַמִּלְבָּשֶׁכֶם שָׁנִי עִם־עַדְנִים, הַמַּעֲלָה עָדִי וְהָב עַל לְבוּשְׁכֶן. אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים, בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה - יְהוֹנָתָן, עַל־בְּמוֹתֶיהָ וְזָכְלוֹ. צַר לִי עֲלֶיךָ, אֲזוּזִי יְהוֹנָתָן - נְעֻמַּת לִי מְאֹד; נִפְלְאַתָּה אֶהְבְּתָךְ לִי, מֵאֲהַבַת נָשִׁים. אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים, וַיֵּאבְדּוּ כָּלִי מִלְחָמָה.

מנחה:

אני מתכבד להזמין את מנהלת בית הספר- _____ לשאת דברים.

מה אברך

קריין:

רבים הנופלים במלחמות ישראל,
רבים הגיבורים אשר מסרו את נפשם למען קדושת העם והארץ,
למען החיים שלנו פה על האדמה הזאת,
רבים מידי. רבים מנשוא.

בטקס זה נעלה על נס את גבורת הרוח, נביא מעט מן האור שהשאירו לנו
הנופלים במלחמה זו מלחמת "חרבות ברזל", דברים שכתבו בחייהם והשאירו
לנו כצו וכזכות לחיות לאורם.

1. סמל ראשון עמיחי יעקב ונינו [תלמיד מציג תמונה שלו]

"גם בתוכי נשמתי הדוממת/ במפגש עם העולם תדמם/
תצעק ותגעש ותסחף/ אינה הכירה את קרקעיתה/
מכירה היא שמיים ואדים/ כך כיסופיה תמיד למעלה/
אל מרחבי האינסוף/ בים האינסוף אחפש קרקע/ שם צפון סודי/
וביבשה אחפש באר/ בה מקור גילי/ בין גאות לשפל אמצא מרגוע/
לנפשי המבקשת שירת חייה/ אך מתקשה לשיר - / כקריעת ים סוף".

את השיר הזה כתב עמיחי יעקב ונינו הי"ד מקצרין מפקד כיתה ביחידת מגלן
שנהרג בקרב עם מחבלים בכפר עזה בשמחת תורה בכ"ב בתשרי התשפ"ד. בן
22 בנופלו.

הוא היה לוחם מצטיין, נחוש, מקצועי וחדור מטרה, שראה את השירות הצבאי
כחלק מגאולת ישראל ושמח על הזכות לקחת בכך חלק.

"להיות בראש של מסירות נפש וענווה", כתב, "אלו שלוש שנים שבהן אין לי
שום דבר מעצמי, להעיף כל מחשבה פרטית ושכל המגמה תהיה איך אני עושה
את עצמי ללוחם הכי טוב ואיפה צריך שאני אתנדב – על מנת שיהיה טוב לעם
ישראל".

2. רס"מ במי"ל יוסף חיים הרשקוביץ

”אדם מישראל, לפי כוחו, זמנו ומקומו. צריך לומר: ”הנני” – לאשר נדרש ממנו לפי כוחו ובאותו זמן ובאותו מקום. ”הנני” – לכל אשר יידרש לכלל ולפרט. לכל שליחות, אם נעימה ואם בלתי נעימה, אם קלה ואם קשה... הקב”ה שלח אותי כרגע למשימה אחרת ולכן התנתקתי. אני רוצה להודות לכולכם על ההתגייסות...כולנו כרגע ממשיכיו של אברהם, כל אחד ב”הנני” שלו. לכל משימה. תתחזקו ואל תראו... אוהב ומעריך את כולכם, יוסי”

[או להשמיע את הסרטון האחרון ששלח לבית ספרו-
https://www.youtube.com/watch?v=MFqs0ldpqWg&ab_channel=%D7%A7%D7%A6%D7%A8%D7%A6%D7%A8%D7%99%D7%9D]

מילים אלו נכתבו במכתב ששלח המנהל יוסי לצוות אורט פלך בנים התיכון אותו ניהל.

בתפקידו כמחנך וכמנהל האמין יוסי ביחס לפרט, בתשומת לב לכל אחד, וברצון לגדל ולהצמיח אנשים. הוא האמין ביכולת של התלמידים להציב לעצמם מטרות ולדרוש מעצמם יותר. הוא דחף אנשים לחלום חלומות חינוכיים, לפתח תכניות ורעיונות, ואיפשר לכל אחד להגשים את התפיסה החינוכית שלו.

למשרד של יוסי היו מגיעים תלמידים כדי לקבל מילה טובה ולשתף בהצלחות ובקשיים.

אחד הרגעים המרגשים והמיוחדים במהלך השבוע היה כאשר יוסי היה שולף את הכינור שלו ויוצא לנגן יחד עם מורים ותלמידים בבית-מדרש 'קרן זווית'.

בשיעורים עם התלמידים ובשיחות המנהל הרבה יוסי לדבר על הצורך לראות את האחר, להרבות טוב ולחפש את הנקודה הטובה במי שמולך.

בבוקר שמחת תורה תשפ"ד עם פרוץ המלחמה, הוקפץ יוסי ליחידת הקומנדו בה שירת ואליה התנדב על אף גילו.

ביום שישי כ"ו במר-חשוון, ערב שבת קודש פרשת חיי-שרה, נפל יוסי יחד עם שלושה מחבריו במהלך לחימה בצפון רצועת עזה. בן 44 היה בנופלו.

[אפשר לשים ברקע מנגינת כינור או את השיר שהלחין בביצועים שונים שקיימים ברשת]

3. אל"מ יהונתן אהרון שטיינברג

"המצוינות היא איננה אירוע חד פעמי, היא דרך חיים.

היא לפעול מתוך ידיעה שאתה לא מושלם, אך עם רצון כל הזמן להשתלם. היא להיות סקרן, יוזם, דעתן, אך באותה המידה גם להיות עניו, קשוב, שמקיים את הכללים, היא לחשוב על הכלל לפני עצמך, לעבוד קשה

מאד בשביל המשימה, ולנקוט בדרך של אחריות מרחיבה"

אלוף משנה יהונתן אהרון שטיינברג, מקיבוץ שומריה שירת מפקד חטיבת הנחל, נפל ביום שמחת תורה בשבעה באוקטובר בן 42 בנופלו.

ב-7 באוקטובר 2023, במהלך מתקפת הפתע של חמאס, יצא אל"ם שטיינברג מביתו בקיבוץ שומריה בדרום חבל לכיש כדי לחבור לחייליו בעוטף עזה. בדרכו, נתקל בחוליית מחבלים סמוך לצומת מגן, נלחם מולם לבדו ונהרג.

"המצוינות היא איננה אירוע חד פעמי, היא דרך חיים. היא לפעול מתוך ידיעה שאתה לא

מושלם, אך עם רצון כל הזמן להשתלם. היא להיות סקרן, יוזם, דעתן, אך באותה המידה

גם להיות עניו, קשוב, שמקיים את הכללים, היא לחשוב על הכלל לפני עצמך, לעבוד קשה

מאד בשביל המשימה, ולנקוט בדרך של אחריות מרחיבה"

4. סמ"ש רווית חנה אסייג

להשמיע את השיר עד 1:15

https://www.youtube.com/watch?v=lm55hlavDWU&ab_channel=%D7%93%D7%9F%D7%91%D7%99%D7%98%D7%95%D7%9F-%D7%94%D7%A2%D7%A8%D7%95%D7%A5%D7%94%D7%A8%D7%A9%D7%9E%D7%99

שיר זה נכתב לרווית על ידי חברה הטוב דן ביטון,

רווית נולדה וגדלה באשדוד וחלומה היה להיות לוחמת ולהגן על המדינה, היא הגשימה חלום זה בגיוסה ליחידת משמר הגבול של משטרת ישראל.

רווית שירתה בתפקידה האחרון בזרוע "רותם", בחטיבה לביטחון פנים במשמר הגבול. ב-7 באוקטובר 2023 הוקפצו רווית ועמיתיה הלוחמים לפעילות בשדרות אך הדרך לעיר הייתה חסומה. תחת זאת הם פנו למושב יכני שלתוכו חדרו מחבלים. עם הגיעם למושב יכני, נקלעו רווית והכוח בחוליית מחבלים שחדרה למושב. יחד עם כוחות נוספים שהצטרפו אליהם הם הצליחו לחסל שמונה מחבלים. לאחר הקרב ערכה היחידה סריקות במושב כדי לוודא שהוא מטוהר ממחבלים. רווית ולוחם נוסף מהיחידה התבקשו לסרוק מחסן עץ סמוך למקום ההיתקלות שכן בקעו ממנו רעשים חשודים. בגבורה ובמסירות נפש התעקשה רווית להיכנס ראשונה למחסן. במבנה היא נתקלה במחבל, התפתח קרב יריות והיא נורתה. רווית נפלה בקרב זה תוך כדי שהצילה חיים רבים במבצע משמר הגבול ביכני. בת 19 היתה בנופלה.

רווית האמינה שכל אדם צריך להגשים את חלומותיו ואל לו לוותר עליהם שכן החלומות הם הגשמה עצמית. תפיסת עולמה זאת שימשה השראה עבור אוהביה.

קריין:

הכבוד הגדול ביותר שנוכל להעניק לכל החללים הרבים, הוא לעמוד מולם בענווה ולהבטיח להם שנזכור אותם לעד ונשתדל להמשיך את דרכם, להמשיך לבנות ולהיבנות.

להקה

קריין:

דוד בן גוריון, ראש הממשלה הראשון של מדינת ישראל כתב:
 "רצה הגורל שמדינת - ישראל תקום מתוך סערת - מלחמה,
 ועם ישראל המשוחרר יתגלה לעולם קודם כל בכושר
 מלחמתו ובכוחו הצבאי.

טוב שנדע וידע העולם, שלא קבלנו עצמאותנו במתנה מידי אחרים, אלא שילמנו
 בעדה מחיר עליון, מחיר דם בנינו היקרים ביותר, והקימונו מדינתנו בידינו אנו
 ממש.

למדינת ישראל יש ייעוד מיוחד. כל מדינה חיבת לדאוג שלומם לרווחתם
 ולהתקדמותם של תושביה. מדינתנו מצווה גם על כך . . .
 אבל אין זה העיקר.

מגמתה העליונה של מדינת - ישראל היא גאולת עם ישראל קבוץ גלויות"

קריין:

"ואעבור עלייך ואראך, מתבוססת בדמייך, ואומר לך בדמייך זיין,
 ואומר לך בדמייך זיין".

הערב, לאחר שהשמש תשקע – נלבש חג ונצא לחגוג את יום העצמאות ה-77
 של מדינתנו. תוך כדי המלחמה ולמרות הכל אנו ממשיכים, מדגישים ומחזקים
 את הקשר בינינו לבין ארצנו, הקשר בין הבנים והבנות שנפלו על קדושת ה',
 העם והארץ והקשר החזק שבין אדם לאדמתו.

אנחנו מודים לקב"ה, על כל הניסים שעשה עימנו, ועל שזיכה אותנו להיות חלק
 מעם הנצח – עם ישראל, שזיכה אותנו לשוב לארצנו, ובכינון שלטון יהודי בארץ
 ישראל.

נתפלל יחד מעומק הלב לשובם של החטופים שלנו במהרה לביתם לחיק
 משפחותיהם, ושתגשם בנו נבואתו של ישעיהו-

"בלע המות לנצח

ומה ה' א-לקים דמעה מעל כל פנים

וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ.

"ואמר ביום ההוא אלהינו זה קוינו לו ויושיענו, זה ה' קוינו לו נגילה
 ונשמחה בישועתו"

ב"ה

– דגלנות

מנחה:

לשירת התקווה- הקהל מתבקש לעמוד.

התקווה